

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 14Co/13/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8114216478
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milan Majerník
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8114216478.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Milana Majerníka a členov senátu JUDr. Viery Zolňakovej a JUDr. Mareka Košča v spore žalobcov: 1/ Ľ. K., H.. X.XX.XXXX, C. D. XXX/XX, XXX XX E., 2/ Ľ. K., H.. X.X.XXXX, C. D. XXX/XX, XXXXX E., právne zastúpení AK- TARABČÁK, s.r.o., so sídlom Hlavná 13, Prešov, IČO: 36 859 109, proti žalovanej: Z. D., H.. XX.X.XXXX, C. T. XXX, XXX XX E., právne zastúpená JUDr. Jozefom Tomkom, advokátom so sídlom Floriánova 2, 080 01 Prešov, IČO: 37 870 505, o zriadení vecného bremena, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Prešov č.k. 25C/187/2014-200 zo dňa 29.1.2019, takto

rozhodol:

I. Potvrdzuje rozsudok.

II. Priznáva žalobcom oprávneným spoločne a nerozdielne nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanej v plnom rozsahu, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným rozhodnutím, ktoré vydá súd prvej inštancie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Prešov (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol, cit:

„I. Súd zriaďuje vecné bremeno, právo cesty, spočívajúce v práve prechodu peši a v práve prejazdu motorovými a nemotorovými vozidlami (prípojné vozidlo, vozidlo pohybujúce sa pomocou ľudskej alebo zvieracej sily a bicykel) v ktorúkoľvek hodinu cez parc. d 129/2 CKN o výmere 175 m2, podľa GP č. 78/2018 zhotoviteľa P. B. U., O., A.Á. XX, S., P.: XX XXX XXX, ktorý vyhotovil a autorizačne overil P. B. U., úradne overil P. B. R. dňa 30.11.2018 pod č. O.-XXXX/XX, ktorá vznikla z parc. XXX CKN zapísanej na LV č. XXXX k. ú. E. ako zastavaná plocha a nádvorie o výmere 603 m2 vo vlastníctve žalovanej, za účelom prístupu k nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. XXXX k. ú. E. ako rodinný dom súp. č. XXX na parc. XXX/X CKN, par. XXX/X CKN záhrada o výmere 748 m2, parc. XXX/X CKN zastavané plochy a nádvoria o výmere 130 m2 v bezpodielovom spoluvlastníctve žalobcov, ako aj za účelom ich užívania, obývania, obhospodarovania a za účelom príležitostných návštev iných osôb ako vlastníkov nehnuteľnosti na LV č. XXXX k. ú. E. alebo členov ich domácností, za odplatu 1.000 eur, ktorú sú žalobcovia povinní uhradiť žalovanej v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti žalobu zamieta.

III. Žalobcovia majú voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.“

2. Súd prvej inštancie vydal vo veci rozsudok č.k. 25C/187/2014-165 dňa 12.10.2017, ktorým zriadil vecné bremeno, právo cesty, spočívajúce v práve prechodu peši a v práve prejazdu motorovými a

nemotorovými vozidlami (prípojné vozidlo, vozidlo pohybujúce sa pomocou ľudskej alebo zvieracej sily a bicykel) v ktorúkoľvek hodinu cez parcelu 129, CKN, zapísanú na LV č. XXXX k.ú. E. ako zastavaná plocha a nádvorie vo výmere 603 m² vo vlastníctve žalovanej, za účelom prístupu k nehnuteľnostiam zapísaných na LV č. XXXX k.ú. E. ako rodinný dom so súp. č. XXX na parc. XXX/X, CKN, parc. XXX/X, CKN, záhrada o výmere 748 m², parc. XXX/X, CKN, zastavané plochy a nádvorie o výmere 130 m² v bezpodielovom spoluvlastníctve žalobcov, ako aj za účelom ich užívania, obyvania, obhospodarovania a za účelom príležitostných návštev iných osôb ako vlastníkov nehnuteľností na LV č. XXXX k.ú. E. alebo členov ich domácnosti, za odplatu 734,46 eur, ako bolo určená v znaleckom posudku č. 50/2017 znalca P. S. Z.. Zároveň rozhodol, že žalobcovia majú voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

3. Krajský súd v Prešove uznesením č.k. 14Co/1/2018-183 zo dňa 14.6.2018 zrušil vyššie uvedený rozsudok a vrátil vec súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie z dôvodu, že výrok rozsudku nemá náležitosti spočívajúce v špecifikovaní časti pozemku, ktorého sa zriaďované vecné bremeno má týkať. Odvolací súd poukázal na ustanovenie § 46 ods. 1 katastrálneho zákona, v zmysle ktorého k listinám o právach k nehnuteľnostiam, ktoré vznikli reálnym rozdelením alebo zlúčením nehnuteľností ako aj k zmluve, verejnej listine alebo inej listine o vecnom bremene k časti nehnuteľnosti treba pripojiť aj geometrický plán. Taktiež výrok napadnutého rozhodnutia neobsahoval záver o platobnej povinnosti žalobcov vo vzťahu k žalovanej. Uvedené nedostatky považoval odvolací súd za porušenie práva na spravodlivý proces, v dôsledku čoho napadnuté rozhodnutie podľa § 389 ods. 1 písm. a), b) CSP zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie s tým, aby súd prvej inštancie vyvinul iniciatívu za účelom spresnenia žalobného návrhu tak, aby bola zabezpečená určitosť výroku rozhodnutia a s tým spojená jeho vykonateľnosť.

4. Súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že žalobcovia sú bezpodielovými spoluvlastníkmi nehnuteľnosti zapísaných na LV č. XXXX, k.ú. E., a to rodinný dom, súp. č. XXX, nachádzajúci sa na parcele registra CKN č. XXX/X, parcely registra CKN č. XXX/X, zastavané plochy a nádvorie o výmere 130 m² a parcely registra CKN č. XXX/X, záhrada o výmere 748 m². Žalovaná je výlučnou vlastníčkou parcely CKN č. XXX, zastavané plochy a nádvorie o výmere 603 m², zapísanej na LV č. XXXX, pričom predmetný pozemok slúži ako prístupová cesta od roku 1996 k nehnuteľnosti žalobcov, čo vyplýva z LV č. XXXX, kde je ako spôsob využitia parcely uvedené, že na pozemku je postavená inžinierska stavba - cestná, miestna a účelová komunikácia, pričom ide o pozemok v zastavanej časti obce. Prístupovú cestu vystaval žalobca, pred začatím výstavby domu, so súhlasom obce, ktorá bola v tom čase vlastníkom pozemku. Žalovaná nadobudla predmetný pozemok v roku 1997 na základe osvedčenia podľa zákona č. 323/92 Z.z. po vlastníkoch, ktorým bolo vlastníctvo zapísané na základe rozhodnutia Okresného úradu Prešov, katastrálny odbor, č. L. Xn/XX o oprave chyby v katastri nehnuteľnosti. Žalovaná po nadobudnutí vlastníctva vyzvala žalobcov, aby si zriadili iný prístup k domu a začala negatívne pristupovať k vstupu žalobcov na pozemok cez spornú nehnuteľnosť. Rokovanie u mediátorky Z.. Š. sa skončilo bez dosiahnutia dohody medzi sporovými stranami. Uznesením Okresného súdu Prešov č.k. 20C/205/2014-20 zo dňa 17.6.2014 bolo nariadené predbežné opatrenie, ktorým súd uložil žalovanej ako výlučnej vlastníčke parcely CKN č. XXX, v k.ú. E., zapísanej na LV č. XXXX, aby umožnila žalobcom a ich rodinným príslušníkom, známym a návštevám prístup po parcele CKN č. 129, k nehnuteľnosti vo vlastníctve žalobcov zapísanej na LV č. XXXX, k.ú. E., a to na prechod peši alebo prejazd motorovým vozidlom v ktorúkoľvek hodinu, do právoplatnosti skončenia vo veci samej. V tomto predbežnom opatrení zároveň súd uložil žalobcom, aby v lehote 30 dní odo dňa doručenia tohto uznesenia, podali žalobu na súde. Zo znaleckého posudku č. 50/2017 znalca P. S. Z. mal súd za preukázanú hodnotu jednorazovej odplaty za zriadenie vecného bremena v sume 734,46 eur, ktorú znalec stanovil v súlade s vyhláškou č. 492/2004 Z.z. v znení neskorších predpisov.

5. Vychádzajúc z takto zisteného skutkového stavu súd prvej inštancie na vec aplikoval ustanovenia § 151n ods. 1, 2, 3, § 151o ods. 1, 3 Občianskeho zákonníka, pričom konštatoval, že sporným vo veci nebola potreba zriadenia vecného bremena na pozemku žalovanej, keďže žalovaná v priebehu konania na súde prvej inštancie so zriadením vecného bremena súhlasila, avšak spornou bola otázka výšky jednorazovej náhrady za zriadenie vecného bremena. Súd prvej inštancie vychádzal zo znaleckého posudku č. 50/2017 znalca S. Z., ktorý na základe metódy polohovej diferenciácie stanovil všeobecnú hodnotu jednorazovej odplaty za zriadenie vecného bremena na hodnotu 734,46 eur, pričom vychádzal z koeficientu všeobecnej situácie 0,9, t.j. stavebné územie obcí do 5.000 obyvateľov a z koeficientu redukujúcich faktorov 0,80, t.j. ochranné pásmo zo zákona, stavebná uzávera. Súd prvej inštancie pri

rozhodovaní nevychádzal zo znaleckého posudku č. 9/2017 P. P., čo odôvodnil tým, že obec E. mala 2.228 obyvateľov k 31.12.2016, teda sa jedná o obec do 5.000 obyvateľov, preto nemohol znalec pri určovaní všeobecnej hodnoty pozemku použiť koeficient mesta od 10.000 do 50.000 obyvateľov a zároveň nemohol použiť koeficient redukujúcich faktorov 1, čo znamená bez redukujúcich faktorov, keď je zrejmé, že na predmetnom pozemku sa nachádza inžinierska sieť - stavba vodovodu, čo je vysoko limitujúcim faktorom pre potenciálnu budúcu výstavbu na pozemku. Súd taktiež poukázal na to, že cena za m² podľa posudku P. P. je 18,40 eur, čo zodpovedá takmer kúpnej cene za tento pozemok, pričom poukázal, že pri zriadení vecného bremena uvedená nehnuteľnosť naďalej patrí žalovanej a dochádza iba k čiastočnému obmedzeniu jej práv. Čo sa týka samotnej výšky jednorazovej odplaty, súd prihliadol na pôvodnú ponuku žalobcov smerom k žalovanej, ktorú títo deklarovali aj na súdnych pojednávaniach, a to vo výške 1.000,- eur, a ktorú posúdil ako primeranú a spravodlivú, vzhľadom na spôsob obmedzenia vlastníckeho práva žalovanej. Záverom súd poznamenal, že predmetné konanie vyvoláva svojim charakterom a okolnosťami sporu dojem, že sa jedná skôr o susedské spory a o vzájomne súdenie sa ako o rozhodnutie vo veci samej. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP, s tým, že žalobcovia mali vo veci plný úspech, preto im súd priznal právo na náhradu trov konania.

6. Proti predmetnému rozhodnutiu podala žalovaná v zákonom stanovenej lehote odvolanie namietajúc nesprávne skutkové zistenia, ku ktorým dospel súd prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov. Žalovaná namietala, že súd sa nevysporiadal s vysvetlením znalca P. P., prečo pri stanovení jednorazovej náhrady za zriadenie vecného bremena vychádzal z koeficientov, s ktorými sa súd nestotožnil. Taktiež mala žalovaná za to, že súd sa nevysporiadal s podkladmi, z ktorých vychádzal posudok znalca P., a ktoré naopak chýbali v posudku P. Z., a to s dokladmi o cene pozemkov pri predaji v obci E.. Uviedla, že posudok P. P. považuje za správny. Čo sa týka posúdenia pozemku ako stavebného, žalovaná konštatovala, že síce sa jedná o pozemok, ktorý nevyhovuje na postavenie samostatnej stavby, avšak nie je vylúčené jeho pričlenenie k susednej parcele. K odôvodu rozhodnutia o náhrade trov konania, uvedené žalovaná považovala za nedostatočné, pričom poukázala na to, že práve žalobcovia sú osobami, ktoré pred kolaudáciou stavby poznali právny stav prístupovej cesty, teda že im táto cesta nepatrí a napriek tomu stavbu skolaudovali. Uviedla, že žalobcom dlhé roky umožňovala využívať uvedený prístup k ich nehnuteľnosti, avšak po tom, čo začala uvažovať o využití pozemku nastali spory medzi stranami sporu. Uviedla, že žalobcovia prostredníctvom mediátora žiadali o bezplatné užívanie jej pozemku a náhradu jej navrhli až keď o ňu žiadala na pojednávaní. Žalovaná má za to, že súdne konanie zavinili žalobcovia, keďže chceli na jej pozemku zriadiť vecné bremeno bez akejkoľvek finančnej náhrady. Na základe uvedeného žalovaná žiadala, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie zmenil tak, že zriadi vecné bremeno za odplatu 3.350,- eur a súčasne na náhradu trov konania zaviazá žalobcov.

7. Žalobcovia vo vyjadrení k odvolaniu zo dňa 19.3.2019 uviedli, že dôvod odvolania, ktorý označila žalovaná je totožný s dôvodom proti rozsudku z 12.10.2017, s ktorým sa vysporiadal odvolací súd v bode 15 napadnutého rozsudku, pričom ani v teraz napadanom rozhodnutí nedošlo k zmene oproti predchádzajúcemu napadnutému rozhodnutiu. Čo sa týka námietok proti rozhodnutiu o trovách konania, žalobcovia uviedli, že tvrdenie žalovanej o tom, že jej nebola ponúknutá suma jednorazovej náhrady za zriadenie vecného bremena je v rozpore so skutočnosťou, keďže žalobcovia navrhli mimosúdnu dohodu vo výške, ktorá bola súdom priznaná.

8. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 CSP zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok účinný od 1.7.2016 - ďalej len „CSP“) prejednal podané odvolanie v zmysle zásad daných aplikáciou ust. § 378 a nasl. CSP. Odvolací súd pritom prejednal odvolanie bez nariadenia pojednávania. Odvolací súd pri prieskume napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie sa riadil zásadami v zmysle ust. § 379 písm. c) a § 380 ods. 1 CSP, v zmysle ktorých odvolací súd nebol viazaný rozsahom odvolania (v konaní ide o určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami, ktorý vyplýva z právneho predpisu), iba uplatnenými odvolacími dôvodmi s výnimkou v § 380 ods. 2 CSP tak, ako boli uplatnené v zákonnej odvolacej lehote. Na základe takéhoto prieskumu uvedeného rozhodnutia súdu prvej inštancie, i konania, ktoré mu predchádzalo, dospel odvolací súd k záveru, že na základe podaného odvolania je potrebné rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdiť ako vecne správne podľa § 387 CSP.

9. Súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností prijal správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia súdom

prvej inštancie, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje a vo vzťahu k odvolacím námietkam uvádza (§ 387 ods. 2 CSP):

10. Vec je predmetom odvolacieho konania už druhýkrát. Súdu prvej inštancie bolo uznesením č.k. 14Co/1/2018-183 zo 14.6.2018 zrušené predchádzajúce rozhodnutie s tým, že odvolací súd vo svojom rozhodnutí vyslovil právny názor a v zmysle ust. § 391 ods. 3 CSP aj uviedol, ako má súd prvej inštancie vo veci ďalej postupovať. Na právny názor týkajúci sa zriadenia vecného bremena rozhodnutím súdu v zmysle ust. § 151o ods. 3 Občianskeho zákonníka (nevyhnutná cesta) odkazuje odvolací súd aj teraz. Nič sa na tom nezmenilo ani v ďalšom priebehu konania až na to, že pre účely zriadenia vecného bremena bol vypracovaný geometrický plán, ktorý strany nerozporujú. Niet dôvodu neodkázať ani na závery z predchádzajúceho rozhodnutia odvolacieho súdu, ktoré pre účely náhrady na zriadenie vecného bremena odkazuje na výklad ust. § 151o ods. 3 Občianskeho zákonníka s interpretačnou pomôckou danou Čl. 11 ods. 4 Listiny základných práv a slobôd (ust. zákona č. 23/1991 Zb.). (viď body 7 a 14 uznesenia 14Co/1/2018-183 zo 14.6.2018).

11. Pri určení výšky náhrady za zriadené vecné bremeno nemožno vychádzať len z ceny určenej podľa cenových predpisov. Je potrebné brať do úvahy všetky okolnosti prípadu, najmä prečo stavba zostala bez prístupu k verejnej komunikácii, rovnako ako všetky negatívne účinky, ktoré so sebou zriadenie nevyhnutnej cesty pre zaťažený pozemok prinesie. Náhrada za zriadenie práva nevyhnutnej cesty zahŕňa i náhradu za ujmu, ktorú vlastník pozemku utrpí, a to i tým, že v dôsledku tzv. právnej závädy - práva cesty svedčiaceho vlastníčkovi stavby - spravidla klesne aj cena zaťaženého pozemku i stavby na ňom zriadenej a že jeho vlastník bude výkonom tohto práva obmedzený v užívaní pozemku, bude narušené jeho súkromie a podobne. Nemožno opomíňať ani skutočnosť, že právo cesty sa zriaďuje bez časového obmedzenia. Určenie výšky náhrady je preto na úvahe súdu, ktorá musí byť riadne zdôvodnená.

12. Odvolací súd uvádza, že žalovaná v odvolaní konštatuje, že nespornými faktami čo sa týka relevancie znaleckého posudku P. P. je to, že tento použil nesprávne koeficienty vzhľadom na počet obyvateľov obce Kapušany ako aj koeficient redukujúcich faktorov, avšak v porovnaní s posudkom P. Z., znalec P. P. vychádzal pri stanovení jednorazovej náhrady z dokladov o predaji pozemkov v obci E., pričom podľa názoru žalovanej súd sa s uvedenou skutočnosťou v napadnutom rozhodnutí nevysporiadal.

13. Odvolací súd konštatuje, že z napadnutého rozhodnutia jasne vyplýva z akých dôkazov súd pri rozhodovaní vo veci vychádzal, akými úvahami sa riadil a aj dôvody, pre ktoré neprihliadol na súkromný znalecký posudok P. P. K námietke žalovanej, že posudok P. P. vychádzal z dokladov preukazujúcich reálnu sumu za pozemky predávané v obci E., odvolací súd uvádza, že obmedzenie vlastníckeho práva zriadením vecného bremena nemožno stotožňovať s predajom predmetnej nehnuteľnosti, nakoľko vlastnícke právo pri zriadení vecného bremena naďalej patrí žalovanej, je iba čiastočne obmedzené a taktiež je nevyhnutné poukázať na skutočnosť, že hodnota pozemkov, z ktorých vychádzal znalec P. P. bola cena stavebných pozemkov, nezaťažených inými bremenami ako v tomto prípade, keď na pozemku sa nachádza stavba vodovodu, ktorá je obmedzujúcim faktorom vo vzťahu k budúcej výstavbe, taktiež vzhľadom na veľkosť a tvar časti pozemku, na ktorom sa zriaďuje vecné bremeno nemožno tento posúdiť ako stavebný pozemok a pri určovaní ceny nehnuteľností vychádzať z dokladov priložených k znaleckému posudku P. P.. Súd prvej inštancie sa dostatočne jasne a vyčerpávajúcim spôsobom vysporiadal s tým, z akých dôvodov pri stanovení hodnoty jednorazovej náhrady vychádzal zo znaleckého posudku P. Z. a nie z posudku P. P., pričom odvolací súd konštatuje, že sa s uvedenými dôvodmi v plnej miere stotožňuje. Je nevyhnutné však poznamenať, že náhrada za zriadenie vecného bremena bola žalovanej priznaná vo výške 1.000,- eur, čo je suma vyššia, ako bola určená na základe znaleckého posudku P. Z., keďže táto suma predstavovala výšku náhrady, ktorú boli žalobcovia ochotní zaplatiť žalovanej a považovali ju za spravodlivú s ohľadom na obmedzenie jej práv. Odvolací súd sa stotožnil s konštatovaním súdu prvej inštancie, že táto suma je primeraná okolnostiam uvedeným v bode 11. vyššie. Zo znaleckého posudku P. Z. vyplýva odpoveď na odbornú otázku určenia výšky náhrady za zriadenie vecného bremena podľa cenových predpisov. Závery posudku sú jedným z aspektov, ktorý súd vyhodnocuje pri úvahe o výške náhrady za zriadené vecné bremeno. Vzhľadom na ďalšie okolnosti, ktoré viedli ku vstupu žalobcov do užívania cesty, stanovisko predchádzajúceho vedeného vlastníka cesty k prístupu ku stavbe povolenej v stavebnom konaní, zaťaženie pozemku postavenými inžinierskymi sieťami a v neposlednom rade aj na vôľu žalobcov zaplatiť za obmedzenie vlastníckeho práva žalovanej sumu vyššiu, ako bola určená znaleckým posudkom, sumu 1.000,- eur odvolací súd

považoval za primeranú. Aj tu sa žiada odkázať na závery odvolacieho súdu už v bode 15 rozhodnutia č.k. 14Co/1/2018-183 z 14.6.2018.

14. Čo sa týka výroku III. o náhrade trov konania, odvolací súd sa stotožnil s právnym posúdením súdu prvej inštancie a s aplikáciou ustanovenia § 255 ods. 1 CSP, pričom odvolací súd zároveň aj skúmal možnosť aplikácie ustanovenia § 257 CSP, teda či existujú skutočnosti hodné osobitného zreteľa, následkom ktorých by súd úspešným žalobcom náhradu trov konania nepriznal.

15. Odvolací súd však po preskúmaní spisového materiálu dospel k záveru, že takéto skutočnosti v prejednávanej veci neexistujú. Žalovaná nadobudla nehnuteľnosť, ktorá je predmetom sporu na základe skutočností uvedených v osvedčení o vydržaní vlastníckeho práva k nehnuteľnosti č. H., H. XXX/XX zo dňa 9.10.1997, pričom z predmetného osvedčenia je zrejmé, že právni predchodcovia žalovanej získali pozemky v tom čase vedené na LV č. XXX, k.ú. E.Š., na základe dohody o zrušení podielového spoluvlastníctva zo dňa 4.3.1982, pričom sa ujali v dobrej viere aj užívania parcely č. KN 129/2- zastavaná plocha o výmere 498 m², vedenej na LV č. XXXX. Z uvedenej zápisnice je zrejmé, že časť uvedenej parcely sa už v tom čase užívala ako „neupravená“ cesta a v ostatnom rozsahu ako dvor a ostatná plocha. Na základe uvedeného má odvolací súd za to, že žalovaná už v čase nadobudnutia vlastníckeho práva k spornej parcele si bola vedomá existencie prístupovej cesty na jej pozemku. Žalobcovia užívali predmetnú cestu so súhlasom v katastri nehnuteľnosti evidovaného predchádzajúceho majiteľa pozemku, v dôsledku čoho bolo vydané aj kolaudačné rozhodnutie na stavbu, ku ktorej prístup sa zriaďovaným vecným bremenom zabezpečuje.

16. Vzhľadom na uvedené odvolací súd konštatuje, že nemožno skutočnosti uvádzané žalovanou, že žalobcovia poznali právny stav ešte pred kolaudáciou stavby, teda že táto je vlastníčkou pozemku, na ktorom je prístupová cesta k ich nehnuteľnosti, považovať za dôvody hodné osobitného zreteľa, keďže žalobcovia začali a realizovali stavbu s tým, že mali súhlas s prechodom a prejazdom cez pozemok, pričom bez tohto súhlasu by im nebolo udelené stavebné povolenie. Odvolací súd mal za preukázané aj to, že žalobcovia sa snažili vyriešiť spor aj mimosúdne, a to prostredníctvom mediátora, a zároveň aj v priebehu konania na súde prvej inštancie deklarovali vôľu vyplatiť žalovanej sumu 1.000,- eur titulom jednorazovej náhrady za zriadenie vecného bremena, pričom žalovaná zotrvala na žiadosti o vyplatenie 3.350,- eur titulom jednorazovej náhrady a to aj napriek tomu, že odvolací súd už v rozhodnutí č.k. 14Co/1/2018-183 v bode 15 vyslovil právny názor, v zmysle ktorého výška náhrady za zriaďované vecné bremeno ponúknutá žalobcami sa javila ako spravodlivá a primeraná. Napokon aj podané opravné prostriedky žalovanou nesvedčia jej záujmu usporiadať pomery strán k ceste dohodou. Ani odvolací súd preto nevzhladol dôvody, ktoré by vyplynuli z konania, ktoré by mali byť posúdené ako dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré by sporovej strane úspešnej v konaní nemala byť priznaná náhrada trov konania. Vzhľadom na uvedené odvolací súd nevzhladol žiadne okolností hodné osobitného zreteľa ako v osobitostiach samotného sporu ani v konaní žalovanej, ktoré by odôvodňovali použitie § 257 CSP, preto výrok o náhrade trov konania ako vecne správny potvrdil.

17. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1, 262, ods. 1 CSP tak, že vyslovil, že žalobcovia majú nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %, pretože v odvolacom konaní boli plne úspešní.

18. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh - § 428 CSP).